

Od piatku 8. do nedele 10. sa v zborovom dome ECAV Púchov konala séria večerných programov Jesus House. Boli to programy so zamyslením, modlitbami a kresťanskou hudbou.

Programy sa premietali na plátne priamo z Nemecka, ale okrem toho si aj naši mládežníci (Zuzka Mikolášiková, Ľuboš Mikolášik, Radko Fujerík) pripravili ďalšie chvály či iné aktivity **J**. Úžasné chvály boli aj v premietaní počas celého víkendu. Viedla ich skvelá hudobná skupina *Gracetown*. Jediná chyba na chválach bola, že sme ich počúvali v nemeckom jazyku, ale Miro Mudrák sa nám snažil slovenským prekladom priblížiť o čom spievajú.

Celý priebeh večerov nám upresňovala Barča Klusová. Úprimne sa s nami pomodlila na začiatku, na konci, vždy keď to bolo potrebné.

V premietaniach boli, samozrejme, aj zamyslenia, o ktoré sa staral *Matthias Clausen*. Postupne každý deň nám prezradil niečo o viere, láske a nádeji.

Piatok po privítaní nám starší dorastáci predviedli scénu o pozívaní ľudí na Jesus House. Myšlienka scény spočívala v tom, aby sme sa nebáli pozvať ľudí na takéto akcie, a aby sme sa nebáli ich odmietnutia. Potom nám ešte Barča prečítala príbeh o kyvadle a čase, ktorý častokrát zbytočne strácame. V premietaní nám Gracetown zahral niekoľko piesni a slovo získal Matthias. Rozprával o viere. Prerozprával nám príbeh o tom, ako Ježiš uzdravil malomocného vďaka jeho viere. Povedal, že dôverovať niekomu sa naučíme až po určitom čase prežitom s ním. A Boh si želá, aby sme dôverovali, preto si s Ním musíme pestovať vzťah.

V sobotu nás Barča privítala a zaspievali sme si chvály. Po modlitbách pre nás Ján Behro vymyslel aktivitku. Čítal nám rôzne otázky, my sme mali prechádzať na dve strany miestnosti podľa našich odpovedí. Vždy sme si mohli vybrať z dvoch možností. Buď máme radšej modrú alebo žltú farbu, citrónovú alebo čokoládovú zmrzlinu... Program z Nemecka opäť začal chválami od Gracetownu. A potom jedna žena vyrozprávala svedectvo o svojom živote. Bola to *Bettina Ratering*. Mala smutný život: jej matka bola prostitútkou a ona sa narodila, keď mala jej matka 15 rokov. Do šiestich rokov žila s matkou v „bordeli“. Úrady ju od tiaľ dostali do detského domova a potom k pestúnom. U nich mala materiálne všetko, ale chýbalo jej objatie a pocit, že ju niekto má rád. Ušla na ulicu. Stala sa závislou na drogách a tiež prostitútkou ako jej matka. Raz prišla do Švajčiarska a tam stretla mladých kresťanov, ktorý sa jej pokúsili pomôcť. Jedného muža napadla a on k nej o pár hodín prišiel a rozprával jej o Božej láske. Zachránil ju tým a ona teraz pomáha ľuďom, ktorí majú podobné ťažkosti ako mala sama. Po tomto životnom príbehu sa dostal k slovu Matthias. Dnes sme počúvali Božie myšlienky cez neho o láske. Povedal, že sme príliš hrdí na to, aby sme si priznali, že potrebujeme lásku. Pravá láska nás berie takých, aký sme, „lásku v akcii“ môžeme vidieť na Ježišovi. On svojou láskou ešte aj likvidoval povrchnú lásku – využívanie. Na konci večera sme mali chvíľku stíšenia, úprimne sme sa modlili a ďakovali Pánu za jeho obeť a kríž.

Posledné premietanie v nedeľu uviedol Miro Mudrák hneď po chválach. Vypočuli sme si pár chvál aj od kresťanskej kapely Gracetown. V ten deň nám svoje svedectvo povedal *Nick Vujcic*. Nick je kazateľ a motivačný rečník. Celé jeho svedectvo spočíva v tom, že sa narodil bez končatín a ostatné deti sa mu vysmievali. Chcel sa zabiť, no nakoniec pochopil, že je to Božia vôľa, a že tak chce Boh konať cez neho. Tak môže pomáhať ľuďom, ktorí sú podobní jemu a dodávať im silu. Do tretice sa dostáva slovo k Matthiasovi. Zamýšľali sme sa nad nádejou. Prezradil nám, že nádej má vždy niečo s tým, čo nemáme pod kontrolou my. Pravá nádej znamená, že nič nie je nemožné, pretože pre Ježiša je všetko zmysluplné.

Premietanie skončilo a my sme sa s pokojom rozišli domov. Niektorí možno premýšľali o týchto dňoch, niektorí o svojej viere a láske Pána Ježiša. Ja som myslela na to, ako je možné, že niekto tak dokonalý a úžasný ako Ježiš sa obetoval a trpel za moje hriechy. Za hriechy celého sveta...